Ida Peyron till Angelica B

1862 –

make, skall icke da en förening
dem lika oföränderlig som Den är,
hvilken sammanfogat den. Tvddle
ej du som W. att Jesu blod varo
en af alla edra synder, då [illegible]
enlet säkert hopp byggas på den
min tro, men nu tycker jag att jag
kan taga denna dessutt, och under
det jag nedskrifver dessa min [illegible]
tankar känner jag mig åter starke
och förmodag att kunna taga allt
såsom af Guds hand.

Att alldeles draga sig ifrån de sjuke
och jag ej såsom i många fall varit
uttrycklight uppmuntra till, men
att ej onödigtvis besöka dem, da
sjukdomen är så serdeles smittosam
derom ville jag bedja dig, om så
mycken sjelfviskhet ligger i den
begäran.

Åtskilligt tror jag vore att besvara
i dina bref, att [illegible] gen
dina skrifvelse den 23 och sednare af
den 26 har jag äfven erhållit, der
du talar om stället, föga kanner jag
mig dock sinnad att i dag besvara

Tredjedagsafton den 5 December 1862 kl 4.

Kära Angelica

Att jag fortjenar alla detta lidande
som finnes och kan utstanskas det
vet jag ofvermåttan väl, — och dock
blir täta undergifven är jag ej
att möta lidandet då jag ser det
nalkas, äfven om blott mitt [illegible]
sinne skapar sådana. Hur [illegible]
om den svåra hals-sjukan gripit
mig kan du ej tro. Sente B var
i dag fra Förmiddagen hos, da
vi fingo höra om telegrammen.
Jag är så omättlig för all
tröst och trygghet att Josephines
barnsliga tro och förmodighet blott
ökar mina qval, en kopp med [illegible]
[illegible] skulle bättre passa för
mig. Hur stackars då ni anna
äro bevarade, och hvad har jag
väl att bjuda er fra i denna
verld, der som Fernström sade i en

predikan, det är lika omöjligt
att genomgå utan att befläckade
kommaste, som det är att vada öfver
verldshafvet. Skulle Jesus säga
"kommen I min faders välsignade"
skall jag ej då tystna med ett
"dröjen gerna" ja då borde jag bjuda
er farväl och säga gå i frid.
Vore jag rik, då skulle jag beställa
mig en telegramma hvar dag, nu
måste jag nöja mig med bref, skrif
doch så ofta som möjligt, om och
blott några rader. Liksom en trosafvery
är säkert denna väntan nyttig, men
hur behöfver jag ej ropa Herre förök
min tro. Ett tecken på Guds barm-
hertighet är mig ju gifvet, då mig
blifvit förkunnadt att Jesus är
död för vår skull, hvarföre låter
jag mig ej nöja med detta öfver
allt ondt segrande tecken, utan
söker ivrigt efter andra bevis på
"nåd skall gå för rätt", då det i
alla fall aldrig kan blifva något

för mig gifvande, hur Gud handlat
med andra själar, ty hade Gud lettre
skonat hvarje menniska från en
sådan sorg, (som Han doch ej gjordt)
så vore det ingen lösen för mig,
jag kunde vara mera hårdhjertad
för ~~sin~~ andra. Måtte enligt min
åsigt plagan stora der fred antingen
du är närmare eller fjermare från
vårt gemensamma lefnadsmål, ty
du vet ju att Gud förmår hela
alla sår. Öfverläkarens lekorad ska
kanske lära mig att bedja, jag
och då om Gud tillstaller mig komma
i hop en infor Guds altare, och tigga
om att Han måtte föra er öfver
den ena klackelen till den andra,
Gud som har ledt Er. allt sedan
han var en liten gosse vid sin moder
skall säkert leda honom ännu fri
det förtat, der själen losgjord från
verldens grus, skall med lätthet svinga
sig allt närmare sitt Gudomliga
ursprung. Han Gud som jag förl-
förande tropps vette dig till oss

att skola min helse, och den
tycks genom sista veckans erfo-
renhet bestämt lida af att an-
strängning i den vägen. Någon
enda gång i sällskap med Laten,
anser jag verkeligen att ett kort
besök hos de få gymnastikkam-
rater vi känna, kan vara nästan
uppfriskande, isynnerhet då
vi länge varit ensamma, och
dragit våra själar trötta på våra
sjuka kroppar. Laten och jag
den ena trött om morgonen den andra
om aftonen, och dessutom en stor del
af dagen, hvartill kommer min
oförmåga att tala, utbyta ej så
vidlyftigt våra tankar, men trifvas
väl det oaktadt, (åtminstone jag å
[illegible]

Skövde den 30 Nov 1865

Kära syster Angelica!

Sjelfva klippan hörda återgen
tydligare sångens sluttoner, än
jag kan göra, då Guds kärlek
beprisas. Blott på afstånd
kunde jag deltaga i din fröjd, och
det icke derföre att jag med dig
förstår och tror på Guds kärlek,
utan blott genom min oförmåga
att besvara den.
Äfven när det gäller menskliga
förhållanden kan det ju föda
melankoli att veta sig vara älskad
af någon, der vördnad och upp-
offrande kärlek skulle mana till

orördt. För att fullkomna likaledes skulle du, så jag sjelf kunna säga: öfverlemna dig med förtroende åt en sådan varelse, ty hvad du ej för ögonblicket erfar, skall du genom ett öfverlåtet umgänge, bes- seende på egna känslor säkert vinna. Det är åfven i denna öfning jag är stadd, men det är ej förrän allt hvad som benämnes med det namnet är afslutadt, som sången börjar, dock tack för alla uppmuntringar, de behöfvas för att göra arbetet lätt, nemligen det att låta sig nöja utan förnimmelsen. Lusten att skrifva har under de sednare dagarna varit mig alldeles [illegible] ...tstundandeandet

af orsaken, hvarifrån min oförmåga att umgås med menniskor kommer. Är det egenkärlek, högmod eller det obrutna af den stenhårda natur som ej ger rum i hjertat för andra, är de, som ständigt beskjuta mig med kärlekspilar, dessa obesvarade frågor återkomma alltjemt oroande, vid hvarje liten utflygt, utom hemmets hörd, eller då det gäller för mig att der umgås med mera än en om sender. I följd af detta lyte i min själ, förstår och vet du sedan gammalt, att jag gör feja bekant- skaper, förefaller kanske mi, som alltid, då det gäller kamratskap tråkig och högfärdig; men hvad är att göra; jag är [illegible]

Nu som ofta förr känner jag mig
dubbelt stält öfver din vänskap,
när jag öfver kan glädja andra
med de gåfvor, jag af dig erhåller
i umgängelsen, ty då jag ständigt får
plågas af min fattigdom. Bara din
utanskrift väcker oss opp ur vår
dvala, innehållet fördrifver all
stundens slöhet, och håller oss vakna
under det tanken och känslan arbetar
med att förvara det i erinringsorgan.
Tack kära för din vanliga ligvärd, men
när man som jag ej förstår att spara
och ej kan det för närvarande genom
omständigheterna, då känner det litet
förödmjukande att få något af den
som får försaka ~~mycket~~ många af sina önsk-
ningar, men jag vet att du gjort det
gerna, och hvarföre då ej taga emot
med tacksägelse. T[illegible]

det rätt upplifvande att ibland
få höra Lotten tala litet lifligare,
isynnerhet, då jag får vara i del
öra, hvilket isynnerhet är fallet
hos Grefvinnan Posse född Essen.
Dessutom är den sistnämnde en mycket
orginel och värdig menniska, i
hvars sällskap jag trifves ugligt
bra. Eljest är utom Lottens sällskap
Major Brandt's det, som intresserar
mig mest, isynnerhet då jag får
tala med honom tête à tête, hvilket
jag hittils haft tillfälle till hvar-
annan qväll, då han kommit
för att magnetisera Lotten. Stun-
den har visserligen varit kort, ty
endast under Lottens afklädning
[illegible]rat, men alltid lemnat
[illegible] efter sig, genom

de få obevakliga eller upplysande
ord, som blifvit utbytta efter concerten.

Ton och sättet på hvilket han säger
uttalar sitt hjertats tankar gör
samtalet sin förgriktning mer än
orden, ödmjukhet och erkänsla
af sin svaghet förgyller allt, och
komma mig att hoppas att hans
suckar gå ur djupsens nöd.

Sofi Rylenstjerna besöker jag stundom,
men förutom en promenad vi gjorde
en gång tillsammans, kan jag just
icke räkna, att vi råkats, ty emedan
hon bor tillsammans med en fru
Sundin; hvilken ehuru snäll och
from, är och förblifver obekant för
mig, så blir vår sammanvaro sällan
trefligt, tiw som [illegible]

hus, der en stor del af patienterna
finnas, och göra derföre täta besök
hos hvarandra, och aldrig förnim-
nes man så lifligt om, att man bor
i en småstad som der, vi bo i jem-
förelsevis långt bort på landet.

En dag i förra veckan, då doktor väntade
en vän från Götheborg, fru Ramsay, gick
jag till Sofi, för att de skulle få
råkas litet ensamma, men den gången
vantrifdes jag ordentligt der, likaledes
när jag en gång efter ett besök hos
Majoren, stannade en stund hos hans
fru, honom mycket olik, såsom det
föreföll mig. Tvenne dagar
bodde fru Ramsay hos doktor, mycket
begåfvad, vänlig, men oroväckande
för mig, som vill ganska mig till
[illegible] tienterna.

jag paketet med schawlen
och dess öfuga innehåll, tack
för det. Isynnerhet laj bref från Lina
jag är ledsen att jag förrut ej
vetat af det, och nu ej får tid
att besvara henne; men snart
vill jag skrifva till både Lina
och Louise. Början af ditt
sista bref blef egentligt förklarad
för mitt hjertats innersta, jag ej
allenast förstod utan upplefde
detsamma, då jag i går middag
i sällskap med Lokenrieter vandrad
ut till landet, uppför höga kullar,
der luften var så ren och klar, för
att ej säga vårlig. Vi göra ofta
sådana promenader, och medföra
nästan altid friskhet till mitt
inre, men längtan att [illegible]

landtbo tycks snarare tilltaga än af-
taga, hvarje åkdon jag ser komma
från den ena eller andra tullen, helsar
jag i mitt sinne helt bekant på,
och när de fara ut skulle jag
hafva god lust att följa med ut.

En syster till Fru Been bor en half
mil härifrån, genom Fru Ramsay
hafva vi blifvit bekanta med henne
och hon har lofvat att hemta hatten
ut till sig någon dag, och då får jag
väl följa med, som för nyfikenhet
skull att bese en landtgård i söder
skall bli mig:

Nu när du kanske ej mer kan
skrifva till Lo, ty inga bref hinna
honom mer, hoppas jag att du orkar
att anstränga dig kan skrifva till mig
[illegible] i veckan. Vår du rapa
[illegible] mera och efter [illegible]
[illegible] i [illegible]

De begge lilla helsa dig innerligt

för mig, då jag sjelf är så tveksam.

Att få råka Beate Chodate liker ännu i min håg, och dock rädd genom brist på ressällskap och ankomstningspunkt med henne, mycken obeslutsamhet hvad den Krokvägen beträffar, gick jernvägen ända fram, då for jag bestämdt, nu är jag tveksam.

De oroliga rapporterna om din lilla dufva, gör äfven mina steg ovissa jag bade vill och intet vill se henne döende, vore jag stark till kropp och själ, då fore jag genast för att hjelpa dig att vaka, men då nu oaktadt alla Majorens intyg om helsa jag fortfarande känner mig klen, så fruktar jag att mera öka än förjaga din oro.

Min kassa gör så nätt och jemt ehop [illegible]

Sköfde den 6 Februari 1866

Kära syster Angelica!

Lyftad öfver jordens ve och motgångar, som jag kände mig i Lördags, då jag återvände från Altaret, måste snart trons och glädjens vingar pröfvas, hvad krafter de egde, för att motstå jordens dragningskraft. Profvet blef visserligen ej stort, men dock kände jag kraftigt den egna viljans påtryckning, som i pröfningens stund tycktes gömd i Guds.

Mer än vänners hem och famn hade ett bestämdt mål för dessa dagar, gjort Jönköp[illegible]

rötter i min själ att ett återbud
från Adelaide ej kunde annat än
förorsaka smärta. Jag liksom
skämdes för Gud, för menniskor
och mig sjelf öfver, att efter så
mycken verklig vederqvickelse kun-
=na blifva modfälld af en så liten
motgång. Söndagen förgick i en
ifrig kamp mot tårar, men när
måndagsmorgon grydde, och då alla
halfgjorda förberedelser till resan voro
ämnade att afslutas, då kände jag
tomheten i högre grad, och var färdig
att öfverlemna mig åt min vanliga
håglöshet, att ingenting vilja göra,
då mina planer ej kunde verkställas.
Lyckligtvis gaf Gud mig litet
mod i kraft af Sitt utgjutna och
nyss undfångna blod, att arbeta
i stillhet och fortsätta mina arbeten

Hvad är nu att göra, i dag slutar
jag gymnastiken, då Major B. för-
klarat mig alldeles återställd, hvad
organet beträffar, och anser derföre
som hon sade intet skäl att fortsätta
gymnastiken här, då det är så mycket
billigare i Stockholm, och då plikten
fordrar att använda sina penningar
på bästa sätt. Hvad mina affairer
angår i hushållsvägen så har jag redan
genom hvarjehanda uppköp gifvit
ut så mycket jag behöfver till den
22 i denna månad, så att 5 R på
kyrkan vore det enda jag kunde in-
bespara genom att resa nu genast.
Att stanna dessa fjorton dagar har
jag derföre ämnat, för att se, om
kuren håller bestånd, men att vara
här så länge utan giltig orsak, skulle
vara tråkigt, om någon bestånd

och Gufheten i hvarje ord, och
jag lifvas ofta öfver af hennes
ärliga uppfattning af saken än
af öfvertygelsen att det talet i
sig sjelf är ande och lif. Mycket
har jag kämpa emot trättheten
just under denna stund, så
att jag knappas att jag ej ofta som
i går skall svika förbundet,
det är bra underligt att just då
saken kommer sig ~~stora~~ starkast
är jag svagast.

Blir ingen Norrköpingsresa
af, kommer jag säkert hem sednast
i dag fjorton dagar, ~~tid~~, nog skall
det bli kärt att få titta in
i detta lilla hem ännu en gång,
måtte då ej der lilla saknas
Farväl älskade syster. Helsa
... från

törs lita på at det skall räcka,
utan beklagar verst för säkerheten
skulle requirera ännu något litet,
men af hvem vet jag ej, 25 Rd
vore mer än nog, har W. eller L
mina penningar om hand nu.
Ett löfte, som Lotten och jag gjorde
hvarandra den dag vi gemensamt
firade Jesu åtminnelse, har hittills
varit mycket lifvande isynnerhet
för den alltid tvestande Lotten, det
var at hvarje qväll läsa gemensamt
och Guds ord, och derveid fråga och
förklara för hvarandra utteydningen
af hvad oss förefallit märkt.
I Söndags qväll var Sofi L. hos
oss under denna stund, och många
Skriftens språk, som vi offest gå helt
lomt förbi, gåfva oss nu ahn, kraft
ach och fröjd. Lotte[illegible]

ty sade hon något så hvad
det om att det var bra
roligt för Urban, att han kom
med och hur trefligt han
hade funnit det hemma
hos oss
Slutligen skiljdes vi åt
och jag gick up, och be-
traktade ännu en gång
alla de saker jag hade fått
och när jag såg dem och
läste ditt snälla bref,
skämdes jag riktigt för
all din godhet emot mig
som jag besvarar med
kalla innehållslösa bref,
men jag tror dock icke
att jag är alldeles så kall
som jag visar mig, för
både då och annars ofta
känner jag rätt lifligt
den kärlek och godhet, hvar
med du nu liksom altid du om
huldar din Ida.

Bergvitten d. 7 Oktober

Snälla vän

En klar månskensafton åter
vände Läsbror och Tante
ifrån Stockholm, och min
förtjusning att återse dem
behöfver jag väl knappt
beskrifva för dig, och tror
mig knappt vara i stånd
dertill.
När alla de andra hade gått
till hvila efter en berättel-
se om allt, som hade till-
dragit sig på deras resa
och jag hade taget upp
mina saker, gick jag
ut med Lotten och dröm-
de i månskenet om hur
allt hade passerat, men
om något visst

var föremålet för min dröm
det kan jag icke så noga
specificera.
Vi gingo tigande framåt
och när våra ögon möttes
gick ett leende öfver bådas
våra ansigten, hvad kun-
de det vara som så ådrog
sig vårt hemlighetsfulla
småleende, var det blott
af idel fröjd öfver att de
kära föräldrarna voro hem
komna som Lotten log, och
var det öfver glädjen att
alla mådde bra hemma
som jag log, det bedrog
kanske till vår glada sin-
nesstämning, dock log jag
mer åt händelsernas gång
som så hade sammanfört
våra båda familjer.
Att Lieutenant Urban så
af en slump åter blef bekant
med er, upptog leorsagen

hel hop af mina tankar,
ty på beskrifning om ho-
nom har jag liksom du
fundit honom intressant,
och visste honom tillika
vara musikalisk, och att
han kanske skulle finna
nöje uti att umgås hem-
ma, särdeles då en qvart-
bjudning eller något dylikt
förekommer, och jag bedrog
mig deruti, ty han hade
funnit det ganska ange-
nämt redan första gången,
blott af den musik du ensam
kunde bjuda honom på
detta dåliga instrument
samt annat hvad ni hade
kunnat påfunnit att roa
honom med.
Nu kanske du vet ungefär
hvad jag drömde om och att
Lotten drömde om detsam-
ma, det gissar jag riktig

Kära lilla syster

God morgon jag har vaknat nu
efter en kämpande grotesknatt och
en orolig sömn, jag känner mig glad
öfver att hafva ärna en måndag
som kallas salighetens dag under hvilken
jag kan bättre lära känna och älska
Herren än under de föregående dagarna
måtte Herren göra mig till en vis jungfru
och göra min gud stilla ja allt mera stilla
Angelica utan arbete. det jag ej kan
hafva sin vanliga takt. derföre skickar
jag redan på morgonen ditt arbete
enuti sykorgen ligger Lakens som
hon glömde. och utanpå en addah

Mademoiselle

Mamsell Angelica Peyron

som tackar henne.

Nu vandrar du kanske sedan i de små
klorbärslanderna ensam med Gud,
ja må Hans Ande bereda dig till
ett stort kärleksverk för i dag. Och
när du sedan vandrar gemensamt med
gårdsens folk o Angelica "uppväck
den gåfva som att dig är" tala [illegible]
med Jerusalem, bjud till bröllopp
på några alla krymplingar och
halta att äta af det brödet som
är nederkommet från himmelen
och gifver verlden lif.
Ja Angelica så mycket i min förmåga
står vill jag bedja för dig. och
tacka dig om du kan frälsa en

själ ifrån döden och skyla all
öfverträdelse.
ja jag vet af erfarenhet att Herren
gifvit dig det pundet att stärka
det som då vill. ja jag behöfver
dig snart på egen hand, som
ett medel i Guds händer att gifva
ett tröstefullt svar på min
"Herre skiter du icke om att jag
förgås"
Jag har drömt i natt att Retzie predikan
ej fanns i baklådan, skulle den drömmen
besannas kommer ej något bud mera,
men finns den så skickar jag bud
ännu en gång.
Elin helsar dig
Helsa dem mycket. ifrån syster Ida

Jag vet ej hvarföre jag är så
glad, ty fastän ryktet om deras
inbördes tycke, ursprungligen gaf mig
anledning dertill, så fanns det dock
i brefvet motsvarande sorgsamma
Glädjen är alltid i sig sjelf
något stort, men dessa hastiga
vexlingar från glädje till sorg
kommer mig ofta att önska
ett mera jemnt och stilla
sinnelag, Guds undergifvet
och öfverlåtet, och derigenom
mindre tillgängligt för olika
starka sinnesyttringar.
Hvad jag önskar att Lina
måtte hafva kommit så
nära sin Gud! ja Lina det
hoppas din vän Idas

Mondagsafton

Lina din bref har jag em
haf hjertligt tack för d
ord, det var mig kärt
få något att rätta
det onda jag hade i
öra, då du var hos m
dag åtta dagar sedan,
vecklade sig under veck
men är nu åter bra,
bidrog äfven detta nog
men trycket att ej
dig något om Ange
Nu är den pojken fu

besvarad hvarföre Angelica
[?] skref förr till Tante, första
[?]tanen hon var på Bjurk
[?]ns för en målare, som
[?]t der i sommar, derifrå
med honom sände Ange-
[?] en ask full af blommor,
hon plockat i trädgården
[?]ka med några ord till
[?]te : Att denna helsning
skulle hinna till Uddén
[?]on nu i Lördags, likaledes
vecka, sedan hon sände
kunde hon väl ej ana..
[?]våte hur ännu en glädje
kommit mig och Tante

till godo.. Wilhelm och bortaste
men de tvenne veckor de till-
sammans fröjdats deruppe innebar
många löften om barnsling sällhet
om de få lefva? Angelica säger
bland annat "Detta är liksom
fridens englar omgifvit mig, jag
har ej gjort W. ledsen en enda
"gång ännu" De hafva haft en
bjudning för folket, innan
W. for, Angelica säger att fläck-
tals af barn kom hand i hand
springandes tackande honom
för den stunden.
Hvad jag mera minns af brefvet
vill jag så gerna berätta dig
efter jag kan råka dig om Thorsdag
då jag möjligtvis är i Staden.
och i den händelsen uppsöker dig i staden

Kära Lina

En stor ostadighet råder ibland mina tankar, och som mina steg genom lifvet tappande. Stundom tycker jag att lefnadsomständigheten utgör eller, snart att [illegible] mina tankar en hastig vändning och min själ tvekar [illegible] Draflegt tankespråk. "Oss med not a change of place but a change of mind."

Hvarföre anse vi tvunge Skifte i vårt lif, som något nödvändigt? sällan åstadkommes denna båren af oss öfver att vår själ stoerklig skap[illegible]

Jag har drömt mycket om Lina i natt, drömmar betyda visst ej mycket, dock är det stundom som hjertats högsta önskan blifver uppenbarad för en, när det i drömmen gäller att komma på tjena någon, jag kände i natt att jag håller mycket af Lina.

I morse läste jag en Ryskans skola, och da liksom alltid när det återkommer det ordets om vår gamla menniskas Kroppsfaltning så kommer jag mig dömd tia att lif tillbragt endast med fiender eller osympathetiska menniskor, ty så länge man [illegible] samma lyft som hjertats [illegible] talar att ord med dem, så tycker jag att det är att äta ofria lif at det naturliga hjertat, som jag tycker bättre [illegible] om Konset af [illegible]

Detta blir mycket kort och [illegible] kan vi dock slutt, men annat att [illegible] jag har [illegible]

Christ [illegible] förtröstan [illegible] mig med dessa [illegible]

ska återkallas, utan jag tror
att för det mesta kvinnorna
vår fosterjords förfäder
på, att en större del af
ledamöterna ska möjligtvis känna
nå den enskilde och någon
förändring af kök och hem.
Om det är af slapphet eller
öfvertygelse om, att korset kan
leka tungt hvar man är, som
jag nu känner mig så kall
och utan något gladare opened
under det hvarje dag af denna
vecka och dess bortgång tyst
fromt af den Angelica, som under
är bunden med löftets band
då hon om Söndag under
församlingens (Gud gifve upp-
riktiga) böner fäster sig åter
med de fastare band, som
är kyrkans.

[illegible] Lina, nu är det [illegible]
[illegible] skall [illegible]

på Angelica om Söndag. Wilhelm
kom hem i Lördags qväll, och
Måndags morgon var han hos
Pastor Rothlieb, som hvad vidt
att inväntа. Angelica kom nu
mycket brådtom, hvarföre hon
bar mig att nedlägga hennes
hjertats angelägenhet i det skrifta
att du måtte vänta dig om
henne. Att det vore henne
kärt att om ej förr få se
dig om Söndag, det bad hon
mig särskildt säga dig. Söndags
middag äro vi i Staden, men kan
det då säkert blir mindre
stilla, tänkte vi om du icke
kommer på qvällen, då vi äro på Djurgården; vi hafva
ingen bjudning, utan Mamma
tänker blott fråga Bergmans,
om det ej vilja komma dit
att då, kanske högst en eller
två af Mammas slägtingar
äfven komma, [illegible]

måtte Gud gifva [illegible] [illegible] Lina [illegible] Kommer [illegible]

Kära Angelica!

I dag är det Onsdag, och allt hittills har Herren bevarat mig för blodspottning, två morgnar har jag likväl fått försaka morgonbönens afhållande, för att återställa de krafter jag Måndagen förlorade, dels genom några ifriga steg tagna vid åsynen af en f. trädde vår Sofi R. samt den starka derpå följande Diakonissupptagningen. Doctor Stolz var nyss här, sade bröstet ej vara [illegible] rätt, skrifver något [illegible] till natten, för att resa till landet om Lördag, ifall det ej blir bättre väder, har nämna ingenting emot, om jag stannar till sommaren här. Tillrådde att låta

Ernst vara ute alla dagar om
det äfven blåser. Mathe lille Ernst
ska vara frisk. Bra stackars Mathe
jag hafver förebrått dig, då ej ett ord
ett tack för mössan stod i mitt bref
utan blott talt om, ett lilet bref, då jag
vet du alltid ger så riktigt och då jag
öfver några timmar sedan jag afsändt
mitt, fick jag ditt Lördagsbref. Mycken
tack för dessa begge. Lina är ännu qvar
hos mig, far hem ibland, varit hemma
i natt, väntas åter i eftermiddag, men
far med alla om Lördag, hvarföre jag
tänkt då Pastoons [illegible] Tisdag att
det vore bäst efter Lina då kan och skall
följa mig öfver landsvägen till Landvik,
och jag då far ifrån vidare och hela [illegible].

Kära syster

Hade vi blott, uppriktigt af hjertat på det saliga utbytet, vi ibland tala om, som en möjlighet för oss och andra, då skulle vi både för dem vi älska och oss sjelfva bragt återsmällen till den dagen då den jordiska hyddan rämnar och själen fick bredare rätt förnyelse — men nu har mycket bäfvan när det gäller oss sjelfva, har föga mod att försöka när det gäller andra. Om längden af min vistelse på jorden ~~blir~~ är det som naturen inom mig stödde för.

Blåst och ovader i ne…

medåter mina krafter, aptit
och sömn göra hvad de kunna
för att uppehålla dem. Ingenting
sedan jag kom hit, har jag ej
gjort annat än varit att med
dessa sysselsättningar. En sådan
vånd och ombytt har jag väl
ej på 30 år förut varit förrän
för i hemmet. Det konnstomt
att ej kunna hafva några andliga
göromål att gifva istället för att
[illegible] hjelp. Betty Tasse var
hos mig ett ögonblick i lördags.
efter hennes svåra blodspottning
som var i Maj, blef hon ej bra
förrän i september, kanske
skall det gå så äfven med mig
och vårt återseende kröna med
helsans återvinnande. Dock kan

[illegible], utan blott att vara frisk [illegible]
vi åter få [illegible]. Lina [illegible]
bref [illegible] och [illegible]
[illegible] har jag redan fått, hvad
det är godt att [illegible] komma
så [illegible], få se om mina krafter
komma att [illegible] [illegible]
Ladugården är för långt bort
så att [illegible] fa jag
[illegible] ej gå dit, men sedan skall
jag [illegible] din önskan
Kan du läsa mina bref, i dag
har jag en så dålig hjelts.
[illegible] Ernst att mosbo Ida
är [illegible] honom i sina
tankar, fastän han ej [illegible]
[illegible]. Vi vet det utan att
jag behöfver säga honom

af der ... näsbladen, eller hvarlor
vet jag ej. Tror du ej att Ernst har
mask / eftersom han nu när det är
nymåne är så orolig. Hvad för en åter
[illegible], kunna vi ej [illegible]
Bed Ulla att han aktar sig för [illegible]
någonsin, så att ej min [illegible] går
i [illegible]. Lina [illegible] kom
i går, reser i dag, är outtröttlig i
att vårda mig. Tack för all din
ömhet [illegible]

Hör skrifver jag fortfarande som
ett [illegible].

Sandvik den 14 Augusti

Ömt älskande syster!

Har du nu fått höra förklaras
om orsaken till alla mina sjukdomar,
skada blott, att det var af [illegible],
som jag sätter så litet tro till, om det
är af en [illegible] förut [illegible],
som jag blindt och [illegible] bedömmer
personen. Sedan åter [illegible]
är jag som [illegible] uppgifve och [illegible]
het att [illegible] och lyda alla
goda råd, har litet tro, jag och
själf sätter dertill, har redan idag
börjat äta smörgås, medan hvarje
sked ägg, som jag [illegible] bruka
[illegible] i några dag, jag [illegible]
att tvinga mig åt jag [illegible] och
med två ägg med smörgås till

"Genom stakhet och hopp vardes"
"Shulpne", detta ord är enligt min
erfarenhet den enda diet, som skall
kunna kurera mig, men då det phys-
inverkar så mycket på det segväska
så är det ju möjligt att brist på
motsmättning, stundom förorsakar
den era, jag tror är akt och isynnerhet
min helsas ruin. När man ~~ser~~
som jagg ej vill öfverlemna sig åt
en vän förorsakad af Kärlek till
"småkreaturer", då blir åter den frågan,
hvar gränser är, emedan den kristlig
tålmodighet och sjelfförsakelse,
och den kärleksfulle omsorgen hvilken
genom sin ömma påkorsel visade
onkel för Maria sin moder, gifvit
oss lof, att hysa för våra kjerlekvänna
så beständande i sinnet, att
man ej vet om det är vän eller frågan,

som därest för vägar, jag tror dock
det förträmlare. Så skall du veta att
då ditt utlöpande Söndagsbref uteblef,
föregånget af en orolig dröm, som
tv. natten förut, då var det ej lätt
att såsom jag ville dölja min oro
deröfver, för detta menniskor, som
jag tycker skulle då af bristande intresse
ått lifvet på, eller af detta grufvings-
försök, som en stundlig hysterisk i det
önnet, som intresserar dem, ansei jag både åstad kimma,
lyckligtvis fick jag ditt bref i går
ty ej är utan flera nätter drömde jag
om dö, och den sista natten att han att
Ernst blifvit begrafven under en
Ruin, och Ernst fanna ai uppgrafs
liggande med öppen mun, som om
han skrikit i sista ögonblicket
En stark näsblod åtföljde uppvak-
nandet, om nu drömmer härleddo sig

Jag hoppas stackt sig efter
ter [illegible], blifvit lugnare, Han kanske
aldrig bråkas på Moster Tekla
och vara ovad af Andrea, men
då tror jag man ej har någon
rätt för att äta, ty detta skapar
och båpvar mer ont för mycket
att se hvad ditt bref, som
morgondagen medför, har att
glädja din bedröfva mig med,
angående min älskling, säg dock
alltid sanningen ända ut i fing-
erspetsarna.

Nu vill jag sluta, blott ~~säga~~ ännu
litet beskrifning om Josés [illegible],
att han är vänlig och snäll, fastän
han för min skull ej nu så ofta
är med menniskorna här, som äro
honom kära, fastän jag med att deras vänskap
känner saknad efter Andreas [illegible]

Helsa [illegible] syster Lena

Sandvik den 15 Augusti [illegible]

Kära syster!

Berg och dalar, lunder och blommor
fåglar och djuren på marken
allt tycks lofva Herren i dag
som låter Sin sol åter lysa så
glädjande och värmande. Han
tänker ej då mest på den klappande
[illegible] och [illegible] befinner [illegible]
med fullt andetag indricka denna
Herrens godhet, för att sedan deraf
lofva, men [illegible] Herrens [illegible]
"[illegible] i salig förnöjelse" min
"själ lofve Herren". Men om min [illegible]
ej kan blifva i högre choren, så
må det vara sanning och ej en förvexling
emellan min egen tröghet, då jag säger
att jag vill låta mig nöja åt
"Herrens nåd", då jag om ej förblande

dock är glad och stilla, i min ensamhet,
jag som älskat, isynnerhet om söndagarna
så gerna antingen i församlingen eller
i hemmet söka sällskap med
menniskor. Alldeles ensam med min
Gud har jag dock ej varit, ty Josa
har följt mig som tjenstande, ungefär
såsom en vän, en hvilken visst gerna
lyssnar, ja jag blef nyss så hänförd
deraf, att jag försökte att broder Claes
erfarenhet skulle visa, att "bedja, och tänka
på Gud ej kunde på en gång rymmas
inom den trånga verlden". Någon stund
har jag äfven sofvit bort — men förr
har jag haft både dessa tillflykter mig
[illegible], och har äfven det flytt, men
tiden dock varit öfrig för att ledas
vid. Men jag borde väl skämmas
när jag tänker på Josa, som här
är så ensam, att tala om mig sjelf
jag som så ofta får bref, och sedan
har så nära målet för att större är, jag

hinken af, och aldramest, då jag tänker
på det stora målet, som jag dock
hoppas är helt nära. Ja när jag
ser henne, vill jag bara gråta, falla
henne om halsen, och bekänna för
henne hela mitt deltagande, men
då jag förut genom svaghet förderfvat
henne, vill jag nu besinna mig
så att jag ej förstör den späda
planteringen, jag hoppas Herren åter bygger
i hennes själ. Att hon med sträfvan
vill öfvervinna sitt hjertats forna
afvoghet, tycker jag mig ofta se,
och isynnerhet i går då Gustaf väntades
men ej kom, så beredde hon allt
för ett hjertligt emottagande, och
gick, som aldrig annars ner till bron
för att emottaga honom.
Hvad gör farbros lilla pysen, måtte
han med det vackra namnet, som

på Ersta, ~~D~~ Orden lyda sålunda
"Lärjungens lidande bevisas derigenom
"vara nästan lika nödvändigt för
"Kyrkans undervisning som Herrens
"lidande äro det för återlösningen.
Utom denna bok, som nu åter
är slutad, lider jag nästan brist
på lecture, kan dock nu sy ledigt,
hvarföre jag ej saknar det så mycket
Att du ej skulle hädanefter
få några storslagsbref förberedde
jag dig ju på, redan vid Ersta,
så det måtte väl aldrig skrämma
dig mera, likaså utanskrifter
ter på helst någon annan skäpu
nu tarvad, innan stiler blir
för oläslig af trötthet
Helsa de din

Sandvik den 19 Augusti

Älskade syster!

Sången är lösen, såsom den på
klingar den så snabbt som vindar
ty hvad ej ofvanskrifter ger echo
till, i hjertat, af det man hör, det
är ej lätt att besvara. Dock vill
jag alltid gömma den såsom en af
Dikterns sköna sången, och såsom
ett uttryck af ditt hjertats tanke
för mig. Jag är så ända efterslänt
och sjukdom, skall jag dessa fantasiika
sinne förblomma men blifva obetydliga
och trötta vänelse, Men skall få
se, att om jag får några år lefva
tid, skall jag nog kunna pröfva
ditt tålamod många gånger
och hvad jag önskar, jag vore

en så der varmhjertad och meddelsam varelse som Carolina O. Davids bar "Herre upplåt mina läppar" "att min mun må förkunna din "pris" har jag velat göra till min egen, så aktar jag den kraft för agera eller minne, men ännu äro mina läppar alltjemt tillslutna när det gäller Herrens beprisande och orsaken, hvad kan den väl vara annat än brister på omfattande af Jesu kärlek, samt oförmåga att uttrycka hvad jag har erfarit deraf, eljest skulle jag väl åtminstone för dem, jag vet älska den sången besjunga sådana stora ting, som Jesu kärlek till en fattig syndare. Eder vederqvickelsetid på Gotland tycker jag varit så kort, att jag undrar, om ni ej skulle kunna få flyra (?) samman, åtminstone en

vecka i September, jag är endel, att ni får men skulle Joskerton ej mistelse dem kort resa det oftafå höra något om dig, hade mamma ej sagt mig att han var bortrest, skulle jag förklart, att han blefvit begrafven under ruinerna, sedan Carolina O. kom, samt med honom Beck och Baader. En grundlig vän vet jag du behöfver, är glad att du fått henne, men saknade dock de första beskrifningarne om edert familjelif.

Jag läste häromdagen några ord af Monod, som gaf uttryck åt det tankesvar, jag hade i bereddelse på din undran om betydelsen af Pauli ord, då han säger "Nu frögdar jag mig utaf mitt lidande för eder m. m. Col. 1: 24, som vi läste tiisommarens sista dagen

Sandvik den 29 Au[g]

Kära syster!

Hvarföre så mycket läng[tan]
att få återse och råka [jag]
gång till, den eller den, [..]
dock önskvärt; ty tiden är [..]
kort, den måste säga farväl, [..]
pysar jag mig ofta under [..]
tid, och önskar att iden[..]
det ej måtte förefalla [..]
som det ofta varit und[er]
tid, då att träffa, eller and[..]
alltid i inbillningen varit [..]
i den tanken, att jag ej [..]
kunna lefva tills det kom[..]
Ibland tror jag, att om [..]
varit aldrig så förlagt [..]
längtan skulle blifvit [..]

…a återseendets stund. Sedan
då jag känner mig bestraffad
denna menniskokärlek,
… jag att Gud skall taga
… innan dess, om jag ock
… sjukna förrän vi reda
… på väg hit. "Om vårt hjerta
… mer oss så är Gud större
… vårt hjerta vet allt"; detta
… jag som är tröstrikast
… någon serdeles anledning
kunde vara för att då genast.
… mer det ej nästa Söndagsnatt
… der sist (?) så får jag
… redan tidigt på Söndagsmorg.
… eder, Wilhelm med, ty
… båten går Kl. 9 per Stad…

ofta, att man vet det är möjligt
med ett så litet barn är omöjligt
gå i båt. Om det icke så kan han
återvända Söndagsafton ½ 7. Mamma
längtar åter att räcka er. Varen
mycket välkomna. Jag fick
ditt bref dagen derpå, Kapten
på ångbåten hade nekat mottaga
det, att följde Capten … bref.
Anna några rader om Thorsdag
kommer jag väl att skrifva
så att du får veta så länge
som möjligt hur jag mår,
hvilket hittills varit utsedt(?)
med vaderleken.
… ej Lördagen om det

Just nu fick jag veta, att jag i dag skulle gå miste om, att få se dig – men tro den ej, du skämt bort mig att ej hvarföre .. icke obesvaradt låta nedtysta sig. Säg mig derföre ärligt hvad, som fattas, låta mig äta vid sista stund glad eller smärta. Skulle hvad jag fruktar för, det sednare var faktet, så vet att jag i dag ja nyss genom ord och exempel blifvit styrkt upp båda uttalande Pastor Bring har varit här och talat helsosamma ord, tänkande på oss sjuka Lina och jag fastän Ada lär vara gansska klen, så att i hvar ledig stund skulle väl af en sjelfviskt mer – mistka helst användas, hos den som står en närmast. Hesketen har ej aflagt

men förofugt har jag haft en serdeles
god dag, i afseende på krafter, men
så har de varit dugtigt anlitade
af besökande
Derföre blir med min fråga en slut
God styrke af.

Åmnar du dig ut i eftermidd
så vilke jag be dig uttrata ett ärende
at mig, som beträffar mundtligt medd
Så är du ej trött, vet jag da ge
der lika i Brokvägen. Men gå ej
ut blott för min skull !

Kära dotter, Kanske får du än
få min skull icke allenast försaka sällskap
utan äfven ett bättre sätt, att färdas, då
ben [illegible] säkert ej kan gå utan åker i dag.
Men förstår du väl (Kan tycka att jag låter
dig den lossat, ; och sitter själf och åker
bekvämt, så skall du veta, att så lång mitt
hjerta står på jorden, står din glädje så mycket
högre för mig i värde än mina egna små uträkningar
och planer, att jag vid nuvarande beräkning i
vill du skall försaka något för min skull

Dessutom kan jeg aldrig tro at Paalsen kommer i bedre våller

Måtte Ernst og Jorist else i Opsi jeg var altid bra overly for honom!

Kära syster Åmnar du dig tile Lena
i dag? ville jag be dig helsa henne och
saga, åt det gjt i gbrast på könkela eller af
glömska jag i dag ej gåte hennes önskan
tin matis gått Skrapoal hefand tile med Hanna
ty det hade varit kärare för mig så för henne
men som som ej förrän efterat fick veta
att hon varit, var det mig omöjligt. Gjör du
ej skickar jag kanske ett bref ock. Jag är
ledsen för hvad jag i går nämde om dig
Lena, hvarföre skall jag stackare alltid

hr. få elaka tankar, och min mun skall våga
så ~~förmåga~~ färdig att talka det onda, när den förstummas
på hvarje maning att tala till sanningens och
kärlekens försvar. Synden trycker, men måtte
det blifva en rening från ytlighet, så väl behöflig
Umgänget med frälsaren blir då djupare än några
menniskas, hur stor hugsvalelse äfven det kan
medföra att vara dem man älskar

Hur må ni i dag

Älskade syster! Du för hvilken synd[illegible]
och skuld ständigt är så närvarande och [illegible]
påträngande att öfverflödandet i hjertat [illegible]
öfver i bekännelser, kan väl tro, att tystnad
i det ämnet, är medvetslöshet om den synd som
tecknar hvarje spår på min lefnadsbana.
Men aldrig nej aldrig kan jag skildra för
en menniskosjäl, utan att ha [illegible] att angifva
och hvad jag nu mest lider af är min
sjelfviskhet och slackfamhet. Ja ända derhän
sträcker sig dessa synder, att jag tror mig
göra menniskor en tjenst med att få offra
helsa, och allt hvad de äga för att tjena
mig, utan allt vidare erkännande af deras
bemödande. Dessa felaktigheter bort i [illegible]

gäckte mig litet til besinning öfver
huru jag låtit dig, sjelf sjukare än jag afstå
pels, och genom [illegible] ådraga dig förkyl-
ning. och detta allt utan att tack.
Att låta dig dagligen genderväcka mig
om, hur ni må, är också begvämt — men
kunde jag — ja, fick jag blott, så skam
jag allt ibland, i dag sjelf, men
tror är jag när det gäller att
spicka andra.
Utom litet ökad heshet så är jag
i dag återställd efter färden.

Ida

Nu vet jag att jag icke kan
[illegible] dig [illegible], men jag vet blott
min sista önskan till Gud, medan jag
lefver var att Han skulle gifva dig
[illegible]n. Kanske har Gud besparat
[illegible] mången smärta, då Han tagit mig
bort, var ej orolig för att du för
för mig, ty säkert har detta mött
[illegible] stods bortragande fört mig
närmare Honom. Jag skulle önska
min död ej gjorde Björk[illegible]
[illegible]k och otrefligt för dig, utan heldre
som en gemensam mötesplats
[illegible] jag få nå att der,

emot när Herren sök öppna dig Hen
nödesfamn, fly det så varder du be
skärmad, tack för all vänskap. Fastän
med mycken bäfvan tror jag dock att
Herren för mig igenom att Hans blod
renar mig af all synd. Tro ej att
Norrlandsclimatet varit orsak till min
död, ty det är säkert mera nervöst
jag lefft, och denna sjukdom vet du
mig sedan gjorda år. Helsa Stelhel
och tacka honom för all vänlighet mot
mig och dig, bed honom låfva och
med dig mycket och ej låta dig vara ensam
och när du finner det långt så klaga
infor Gud, men ej infor någon an
Angelica sök Gud flitigt, jag hopp
att en stor och kanske Kort nåd

Helsa Mamma och mina syskon Pappa
har kanske redan gått in i evigheten
[illegible]nitte har funnit frid. Lina Lotten
Louise Josephine vare serskildt
[illegible]etsöka, jag hade i dag velat skrifva
till dem, men orkar ej. Mina spar
bankspenningar önskar jag min Carolina
skall få. Klockan och kedjan Lotten [illegible]
min gulbroschke Angelique Lode, Har jag
någon god bok utom den jag fått af [illegible]
så göm den åt Axel Emanuel [illegible]
bed Henrica gömma dem tills han kan
läsa. Tacka alla har för deras stora
godhet och välvilja, jag har sådan be[illegible]
[illegible]tt känna att ej föräldrar och syskon
[illegible]te vid min sida, och när jag det
[illegible]l har det varit mig till stor
blöd[illegible] de

fattigaste på Björksfors skola
Gångfruarna mina klabsungar — o
mocke Dahlberg mina svarta siden
ning skall der så ~~f~~cker.
Kära syster bed för mig, ty stoppe
jag af nöd en — någon stor svaghe
kan jag väl ej genast undfå ga
i tro och helgelse klena — dock de
gör mer än vi tro. Det är gansk
underligt att dö, och fastän jag sed
känner tungan stundom såsom styf oc
slagrygkningar i ena sidan så hor
dock svårt att sätta mig in i död
Jag har inga svåra plågor, kansk
får jag en lätt död till kropp o
själ det vet jag du unnar mi
och skall icke önska mig tillbak
... utan ...

Kära Moder, Syskon och vänner!

Några jordiska egodelar och skatter, vet ni, att jag ej har, att öfverlemna åt Eder, aldrig önskat, aldrig egt sådana. Fattig lemnar jag dock ej denna verld, ty fastän jag ännu i denna stund jag med sorg måste tänka på huru synden för Eder bortskymt de oförgängliga himmelska håfvorna, så hoppas jag dock att Gud för sin Sons skull vill tillräkna mig, hvad Han så ofta tillbjudit, syndernas förlåtelse, frid och fröjd.
~~Kunde jag Sarf tia Eder lemnar~~
Det enda, hvad jag anser vara verdt kalla för gåfva, är mitt hjertats bön om att ni alla måtte med samma begärlighet ~~[illegible]~~ emottaga, med mera trohett än jag bevara desse skatter som stå Eder alla till buds.

Mina tre äldre syskon hoppas jag ej skola missförstå, att den lika summan penningar, som skulle kommma dem till del, äro af mig bortskänkta till de inrättningar och personer, jag i lifstiden på såväl mitt intresse, som mina små gåfvor omfattat

[illegible]

Dur Mor i lifstiden alltid bemött med skonsamhet och öfverseende, hoppas jag att ni skola ... [illegible] ... på samma ...

De penningar som g ^är^ bortdestamenterade önskar jag Amanda Ståhlhammar skall få sedan skulder och begrafningskostnaderna äro aftagna.

Skrifver jag ej aska skrapan detta rent hoppas jag ni dock skall gilla det

Som ett litet minne från mig, hoppas jag ni skall med följande Mamma Byrbordet, Regnkappa muff krage Lotje. Silfverbläkarna

Angelika. Bergsloppen, mina schalar samt hvita schaggkappa. Guldbrachschea

Josefine. Guldkedjan ^Hängeklocka^. Svarta Sidenklädningen, näsdukar

Lina Spegeln. Bilder utur ramen, något litet från Ernst. Den gamla stora Bibeln, Skrifbordet, Universum Lilla Sofia Wredenhjelm, min Klocka ~~[illegible]~~

Amanda Ståhlhammar, mina nya linner, ~~[illegible]~~

Mammas Jungfrur 3 par trojor och par kalsonger

~~[illegible]~~

Det öfriga af mina ^linne^ kläder ber jag Angelica utdela bland de kända fattiga, Carolina bland andra. ~~Syster~~ Josefine ber jag utdela, Kappor, klädningar ^eller^ som ej ~~här~~ ^äro lämnat^

Skulle Bröderna önska sig något minne af mig så ber jag dem välja det bland sakerna, något annat återstår ej, Och af det bortgifna är intet som kan passa för dem.